

HALIM

P E R S O N A J E

Osman Paşa
Halim, *general turc*
Patru ostaşi turci, *garda lui Osman*
Un sergent român, *Peneş Curcanul*
Un caporal român
Şapte ostaşi români, *grupa lui Peneş Curcanul*.

În casă intră, întâi, Osman cu doi ostaşi. Osman se aşază pe un scaun, iar ostaşii stau, unul de-a dreapta şi celălalt de-a stînga lui, cu săbiile scoase pentru onor. După ce Osman s-a aşezat, intră Halim, urmat de doi ostaşi turci, cu săbiile la umăr.

Halim stă în picioare înaintea lui Osman.

OSMAN

Ce mai ştii, Halim, ia spune,
Cu războiul ce mai este
De-acolo din cîmpul luptei
Pînă acumă ce mai veste ?

HALIM

Din război vreo veste bună
Pînă acumă n-avem încă
Noi trimetem oaste, oaste,
Şi Curcanii ne-o mîncîcă.

OSMAN

Ce Curcani, Halim, răspunde, —
Doar sînt ruşii şi românii
Sînt şi alţii ? şi mai cine ?

HALIM

Sînt Curcanii, luminate,
Doar de-un ceas mereu vă spun.

OSMAN

Ce Curcani, tot spui întruna
Eşti întreg, or eşti nebun ?

HALIM

Da ! Curcanii, luminate !
Da ! Curcanii sînt amarnici :
Dinţi de fier, aripi în spate.

OSMAN

Cum ? !
Cu aripi şi cu pene ?

HALIM

Da ! Cu pene adevărate !

OSMAN

Bre ! Bre ! Da' ce neam s-a mai iscat ?

HALIM

După cum ne spune Hogeă,
Despre dinşii nu se ştie
Nici Coranul pînă acumă
Despre ei n-a scris, nu scrie.

OSMAN

Ce, Curcani ? !
De curci vi-i frică ?
Ce vă temeţi,
Sînt cumpliţi ?
Aduceţi aici Curcanii,
Să-i mîncînc eu singur, fripţi.

INTIUL OSTAŞ TURC

Vrea curcani sultanul nostru.

AL DOILEA OSTAŞ TURC

Opt curcani acum să vină
Prinşi de mult din bătălie.

OSMAN

Vreau pe toți să mi-i aducă
Să-i îmbuc șiți cum, deodată,
Cum cocoșu-o muscă îmbucă.
(*Îi dau ciubucul*)

INTIUL OSTAȘ TURC

Mai întâi își ia ciubucul
Și mai cere o cafea
Și se așază să aștepte
Stînd turcește pe saltea.

AL DOILEA OSTAȘ TURC

Bre ! Curcanii noștri vin ?

OSTAȘUL TURC

Da ! Curcanii vin acum,
Cu Căprarul lor toți șapte
Cîte doi de rînd pe drum.

(*Afară se aude sunînd o goarnă, apoi,
pas cadențat, apăsător, de grupă în marș.*)

SERGEANTUL

(*Începe vorba de-afară, apoi intră
în casă*) :

Băieți !
Mergeți față la-mpărat,
Datoria noastră o știți
Cînd vedeți pe-unul mai mare,
Strigați pe loc, să trăiți.
Nu uitați și-acuma dară,
Cum ostașului i-e dat,
Să strigați : trăiți ! dar tare,
Cum se cade la împărat.

GRUPA

Trăiți !

(*Osman cade de pe scaun, speriat.*)

OSMAN

Vai ! Alah, mă prăpădesc
Lăsați tot, lăsați Balcanii,

¹ Refrenul se cîntă după fiecare vers.

Veniți grabnic toți aici.
Că mă mănca fript Curcanii !

HALIM și OSTAȘII TURCI (*cîntă*) :

Scoală Osman, te deșteaptă
Osman bre, Osman !
De vezi Plevna înconjurată
Osman bre, Osman !¹

De români cu spada lată.
O săracă Plevna noastră,
Cine vrea s-o stîpînească.
Generalul se sculară

(*Osman se ridică, cîntă și el.*)

Sabia în mină își luară,
O săracă Plevna noastră
Cine vrea s-o stăpînească,
Rușii și țara rusească
Și cu țara românească,

România-i țară mică,
Tară mică dar voinică.
Are tunuri și redute
Ce omoară mii și sute
Osman bre, Osman !

GRUPA DE CURCANI (*cîntă*) :

Plecat-am nouă din Vaslui
Și cu sergentul zece
Nu era zău nimănui
În piept inima rece.
Toți Dorobanți, toți căciulari
Români din viță veche
Ce purtam suman, ițari,
Și cușma pe-o ureche.
Aveam și pene la picior
Aveam și pene-n frunte
Ce zboară peste munte.
Doar schimbam în Balcani
Porecla în renume.
Ne-a dat un nume de Curcani
Un hitru bun de glume
Acest sergent fără de mustăți
Răcnea să n-avem teamă,
Românul are șapte vieți
În pieptu-i de aramă.